

Ναΐτες

Ναΐτες

Σημασία:

- Οι Ναΐτες, γνωστοί και με την ονομασία Τεμπλάροι, αποτελούσαν ισχυρότατο θρησκευτικό στρατιωτικό τάγμα του Μεσαίωνα. Η πλήρης ονομασία του τάγματος ήταν: **Πτωχοί ιππότες του Χριστού και του Ναού του Σολομώντος** ή **Pauperes Commilitones Christi Templique Salomonis**

Εγκυκλοπαιδικά

Πολλά από όσα έχουν γραφεί για τους Ναΐτες Ιππότες είναι παραπληροφόρηση, κάποια, αναμφίβολα, είναι παρερμηνίες, άλλα αποτελούν ευσεβείς πόθους, και κάποια ίσως να είναι εσκεμμένη παραπλάνηση. Όσα στοιχεία επιβεβαιώνονται ιστορικά είναι ίσως δύσκολο να διαχωριστούν από τον μπλεγμένο ιστό της εξαιρετικά γλαφυρής ρομαντικής φαντασίας.

Το βέβαιο είναι ότι η ιστορία των Ναϊτών εξακολουθεί να γοητεύει χιλιάδες ανθρώπους σε ολόκληρο τον κόσμο.

Το τάγμα των Ναϊτών ιδρύθηκε το 1118 από λίγους Γάλλους σταυροφόρους ιππότες στα Ιεροσόλυμα, που βρίσκονταν τότε υπό την κατοχή των σταυροφόρων της Δύσης. Επικεφαλής της μικρής αυτής ομάδας ήταν ο ιππότης Ούγος ντε Παγιέν (de Payens) και σκοπός της ήταν η προστασία των Ιεροσολύμων αλλά και των Χριστιανών προσκυνητών. Ο τότε βασιλιάς του βασιλείου των Ιεροσολύμων Βαλδουίνος Β' παραχώρησε στον πρώτο αυτό πυρήνα του τάγματος ως στέγη μια πτέρυγα του παλατιού του, που θεωρούνταν ότι ήταν κτισμένη πάνω στα ερείπια του περίφημου ναού του Σολομώντα, από όπου προήλθε και η ονομασία Ναΐτες. Συγκεκριμένα τους είχε παραχωρηθεί ο χώρος όπου βρισκόταν το τέμενος Κουβάτ ες-Σάχρα που πιστευόταν ότι είχε διαδεχτεί το ναό του Σολομώντα.

Οι Frères Templiers, τάγμα στρατιωτικόν και θρησκευτικόν, προσλαβόν το όνομα αυτού έκ του Ναού του Σολομώντος κατά τον υπό του αγίου Βερνάρδου συνταχθέντα κανονισμόν, οί Ναΐται υπεχρεουντο να μή άποφεύγωσι την μάχην και κατά τριπλάσιον ετι εχθρών, να μη εχωσι ποτέ διαρκή τόπον διαμονής, καί να μή δίδωσι ποτέ λύτρα· Το τάγμα τούτο βαθμηδόν κατέστη πλουσιώτατον και ισχυροτατον, διότι - Αριθμεί έννεακιςχιλιάς οικοδομας ας έκέκτητο είς διάφορα μέρη, προς δέ κατείχε το βασίλειον της Κύπρου και μέγα μέρος τς Συρίας. Ο της Αραγώνος βασιλεύς 'Αλφόνσος θανών τω εκκληροδοτησε το βασίλειόν του δλόκληρον· άλλ' ο λαός επαναστατήσας ακύρωσε τήν διαθήκην του.^{9563.6 [14]}

Αργότερα ο αριθμός των Ναϊτών ιπποτών άρχισε να πληθαίνει, ιδίως μετά την προπαγάνδα, υπέρ του τάγματος, του **αγίου Βερνάρδου του Κλερβό** ο οποίος διατύπωσε σε τυπικό και τους κανόνες διαβίωσης των μελών του τάγματος. Έτσι, σε σχετικό σύντομο διάστημα το τάγμα των Ναϊτών έγινε ένα πολύ ισχυρό στρατιωτικό σώμα που συγκέντρωσε και

Αργότερα ο αριθμός των Ναϊτών ιπποτών άρχισε να πληθαίνει, ιδίως μετά την προπαγάνδα, υπέρ του τάγματος, του **αγίου Βερνάρδου του Κλερβό** ο οποίος διατύπωσε σε τυπικό και τους κανόνες διαβίωσης των μελών του τάγματος. Έτσι, σε σχετικά σύντομο διάστημα το τάγμα των Ναϊτών έγινε ένα πολύ ισχυρό στρατιωτικό σώμα που συγκέντρωσε και τεράστιο πλούτο και απέκτησε κτήματα και άλλες περιουσίες σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Στην απόκτηση της τεράστιας δύναμής του συνέβαλε αποφασιστικά η παπική εύνοια. Ο πάπας, με βούλα του, είχε καταστήσει το τάγμα ανεξάρτητο που δεν υπαγόταν στην εξουσία κανενός εκκλησιαστικού αξιωματούχου παρά ήταν υπόλογο μόνο στον ίδιο. Του παραχώρησε ακόμη και άλλα σημαντικά προνόμια, όπως το δικαίωμα να διατηρεί δικούς του εξομολογητές. Το απάλλαξε, επίσης, από κάθε είδους φορολογία. Η οργάνωση του τάγματος ήταν αυστηρά ιεραρχημένη και επικεφαλής ήταν ο λεγόμενος μέγας μάγιστρος, με βαθμό ηγεμόνα. Το 1260 η δύναμη του τάγματος έφτανε στους 20.000 ιππότες.

1

2

3

Η έδρα του τάγματος ήταν στα Ιεροσόλυμα, αφού κύριος σκοπός του, εκτός από το μοναχικό βίο, ήταν σύμφωνα με το καταστατικό που συντάχτηκε το 1128, η δια των όπλων υπεράσπιση του Αγίου Τάφου μπροστά στην απειλή από τους μη Χριστιανούς. Όμως μετά τον εκτοπισμό των Χριστιανών από τη Συρία και την Παλαιστίνη και την επικράτηση και πάλι των Μωαμεθανών, εκτοπίστηκαν από εκεί και οι Ναϊτες που το 1291 μετέφεραν την έδρα του τάγματός τους στην Κύπρο.

Το Σταυρό τους ...

... οι ναίτες τον είχαν μικρό .

Οι ναίτες ξεχωρίζαν από την ασπρη ή μαυρη ή γκριζα κάπα τους που εφερε **ένα μικρό διακριτικό κόκκινο σταυρό κεντημένο στα αριστερά**, όπως μαρτυρούν εικονογραφήσεις της εποχής και όχι αυτούς τους μεγάλους σταυρούς στο στήθος ή την πλάτη, όπως φαίνεται σε διάφορες παραστάσεις του 19ου αιώνα ή στην σύγχρονη φιλμογραφία .

Η εικονες εδώ ισως είναι πιο σωστές

Ωραίες ρυθμισεις χρέους

Jacques de Molai ή Jacques de Molay -H ANAKPISZH

Μερικές δεκαετίες αργότερα, ο βασιλιάς της Γαλλίας **Φίλιππος Δ' ο Ωραίος**¹, φοβούμενος πιθανώς την ισχύ των Ναϊτών, αποφάσισε να τους καταστρέψει. Αφού κατόρθωσε να εξασφαλίσει και τη συμπαράσταση του πάπα **Κλήμεντα Ε'**², πέτυχε το τάγμα να τεθεί υπό απαγόρευση το Μάρτη του 1308. Εναντίον του τάγματος διατυπώθηκαν σοβαρές κατηγορίες που περιελάμβαναν την ειδωλολατρία, τις μυστικές ιεροτελεστίες και την ασέλγεια⁽¹⁾. Ο τότε αρχηγός του τάγματος **Ζακ ντε Μολαί**³ που είχε συλληφθεί στο Παρίσι, το 1307, κήκε στην πυρά ως αιρετικός (1313/1314) και τελικά το τάγμα διαλύθηκε. Πολλά μέλη του εκτελέστηκαν, ενώ άλλα διέρρευσαν σε άλλα τάγματα ή οργανώσεις (όπως την οργάνωση των Ελευθεροτεκτόνων).

Σχολιο: Η αληθινή αιτία ήταν τα τεραστία χρέη του Φιλίππου του Ωραιού προς τους Ναΐτες. Η Α.Μ. ο Φίλιππος ανακαλύψε πρώτος την ωραία **μεθοδο κουρεματος του δανειου** δια του καψίματος των Ναϊτών. Το υστατον επιχείρημα των Βασιλέων: Είσαι αιρετικός! Οι κατηγορίες ήταν η ομοφυλοφιλία, με φιλήματα στον πρωκτό¹ και τον αφαλο κατά την τελετή της ενταξης, λατρεία της κεφαλής γαιδαρού και άλλα φαιδρά.

Ο ΝΤΥ ΜΟΛΑΙ ενώ ψηνώταν εστειλε μια ΚΑΤΑΡΑ στους φονιάδες του: «Πάπα Κλήμη, αδικε δικαστή και βαρβαρε δημие, υπότη Γκιγιώμ ντε Νογκαρέ, βασιλιά Φίλιππε, σε ένα χρόνο σας κάλω ενώπιον του δικαστηρίου του Θεού. Να είστε καταραμένοι, εσείς και οι απόγονοί σας!» Απειλητικά και προφητικά λόγια: σαράντα δύο ημέρες αργότερα, ο Κλήμης Ε' θα πέθαινε, και μετά θα ερχόταν η σειρά του Γκιγιώμ ντε Νογκαρέ, που αναμφίβολα δηλητηριάστηκε. Ο Φίλιππος ο Ωραίος, τραυματισμένος σε κυνηγετικό ατύχημα μερικούς μήνες αργότερα, θα πέθαινε στις 29 Δεκεμβρίου του 1314. Παρότι και οι τρεις γιοι βασιλεύσαν, κανένας δεν άφησε απογόνους, με αποτέλεσμα οι επόμενοι Καπετίδες να πεθάνουν. Ιστορική ατυχία ή εκπλήρωση της κατάρας των Ναϊτών, το γένος των Βαλουά θο εξαφανιστεί επίσης μαζί με τους τρεις αδελφούς που θα βασιλεύσουν διαδοχικά χωρίς απογόνους.

Σσ. Ίσως και καποί επιζήσαντες ναΐτες να εβαλαν το χεράκι τους, εκδικουμενοι τον αρχηγό τους: και από δηλητηρία ηξεραν και κυνηγητικά ατυχηματα θα μπορούσαν να σκηνοθετήσουν.

- 1) Νεωτερες ερευνες αποδεικνύουν πως ο άνθρωπος έχει περισσότερα βακτηρίδια στο στόμα παρά στον πρωκτό.^{2069.57} Πιθανόν οι Ναΐτες να το γνώριζαν και επέλεξαν, ως υγιεινότερη, αυτή την μεθοδο φιλήματος.

Ναΐτες στην Κύπρο

Οι Ναΐτες ιππότες, όταν ακόμη το τάγμα τους δεν ήταν τόσο πολύ ισχυρό, ήταν οι πρώτοι που εγκαθίδρυσαν δυτικού τύπου διοίκηση στην Κύπρο, το 1191. Το χρόνο αυτό, αφού το νησί κατακτήθηκε από το βασιλιά της Αγγλίας Ριχάρδο το Λεοντόκαρδο που τερμάτισε οριστικά τη βυζαντινή κυριαρχία νικώντας τον ηγεμόνα της Κύπρου Ισαάκιο Κομνηνό, και αφού λεηλατήθηκε άγρια, πουλήθηκε στους Ναΐτες στην τιμή των 100.000 βυζαντινών. Το **τάγμα των Ναϊτών** έστειλε τότε στην Κύπρο μικρή δύναμη ιπποτών του, υπό την αρχηγία του Αρνό ντε Μπουχάρ. Υπολογίζεται ότι η μικρή αυτή στρατιωτική δύναμη του τάγματος είχε εγκατασταθεί στην πρωτεύουσα Λευκωσία, χρησιμοποιώντας ως έδρα της το κάστρο των βυζαντινών που όμως δε γνωρίζουμε που ακριβώς βρισκόταν.

Ένας σταυρός και στέμμα που πάνω σε ένα σταυρό Pattee επιγραφή "Στο Hoc Signo Vinctes" = "ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ" © χρησιμοποιείται συχνά για να εκπροσωπεί το ταγμα των Ναϊτών Ιπποτών.

© Copyright by ΜΕΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

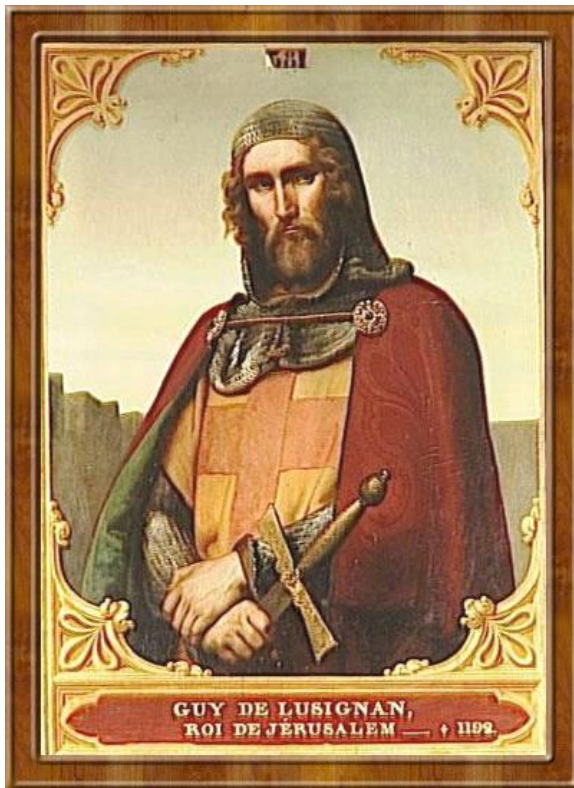

Η διοίκηση, την οποία επέβαλαν στην Κύπρο, ήταν ιδιαίτερα σκληρή και καταπιεστική απέναντι στο ντόπιο πληθυσμό. Προφανώς προσπάθησαν, μεταξύ άλλων, να εξασφαλίσουν από το υστέρημα του λαού το μεγάλο χρέος τους στο **Ριχάρδο το Λεοντόκαρδο** από τον οποίο είχαν αγοράσει το νησί και στον οποίο είχαν προκαταβάλει 40.000 βυζάντια και χρωστούσαν τις υπόλοιπες 60.000.

Η σκληρότητά τους δεν άργησε να οδηγήσει το λαό σε εξέγερση, βασικά το λαό της Λευκωσίας που φαίνεται ότι είχε ενισχυθεί και από άλλους από τις γύρω περιοχές. Οι Ναΐτες κλείστηκαν στο **κάστρο της Λευκωσίας** όπου και πολιορκήθηκαν από το λαό. Το Πάσχα όμως του 1192 (5 Απρίλη) και ύστερα από ολονύκτιες ιεροτελεστείς, οι Ναΐτες έκαναν έξοδο κι έπεσαν στο πλήθος. Οι Κύπριοι είχαν υποτιμήσει τη μικρή δύναμη των Ναϊτών και πολλοί είχαν, εξάλλου, γλεντήσει και μεθύσει εκείνη την ημέρα του Πάσχα. Έτσι ο λαός της Λευκωσίας αιφνιδιάστηκε και σκορπίστηκε. Οι σιδερόφρακτοι Ναΐτες έπεσαν πάνω στους συγκεντρωμένους και σε ολόκληρη την πόλη συνέβη τρομερή σφαγή, τόση ώστε το αίμα έρεε στον ποταμό Πεδιαίο, όπως γράφει ο Φλώριος Βουστρώνιος. Ακολούθησε η λύπη και το κλάμαν, όπως γράφει ο Λεόντιος Μαχαιράς.

Οι **ολιγάριθμοι Ναΐτες** κατόρθωσαν να επιβληθούν. Ήταν όμως φανερό ότι δε θα μπορούσαν πια με τις μικρές τους δυνάμεις να κρατήσουν για πολύ την Κύπρο. Και γιατί το μίσος του λαού πολλαπλασιάστηκε και γιατί δε θα μπορούσε να πετύχει ξανά ένας αιφνιδιασμός και γιατί ήταν αδύνατο να ελέγχεται ολόκληρο το νησί και γιατί μεταξύ αυτών και του λαού υπήρχε τώρα ποταμός αίματος. Δεν μπόρεσαν, λοιπόν, να κρατήσουν την Κύπρο ούτε για ένα χρόνο από τότε που την είχαν αγοράσει. Αμέσως ακύρωσαν τη συμφωνία τους με το Ριχάρδο το Λεοντόκαρδο και του επέστρεψαν το νησί. Έτσι, ο Άγγλος βασιλιάς αναζήτησε άλλο αγοραστή.

Ο δεύτερος που βρέθηκε ήταν ο Γάλλος ευγενής Γκι (Γουΐδος) ντε Λουζινιάν, ο οποίος και είχε συμβάλει τον προηγούμενο χρόνο στην κατάληψη της Κύπρου. Ο Γκι ντε Λουζινιάν αγόρασε την Κύπρο στην ίδια τιμή (100.000 χρυσά βυζάντια), πληρώνοντας ως προκαταβολή 40.000 (ποσό που επιστράφηκε στους Ναΐτες) κι αναλαμβάνοντας έναντι του Ριχάρδου το υπόλοιπο χρέος των 60.000. Το χρέος πληρώθηκε στα επόμενα χρόνια από τον ίδιο το Γκι και τον αδελφό του Αμορί. Ο Γκι ντε Λουζινιάν είναι ο ιδρυτής της δυναστείας των Λουζινιανών βασιλιάδων της Κύπρου που κυβέρνησαν το νησί για τους επόμενους τρεις περίπου αιώνες, κατά την περίοδο δηλαδή που είναι γνωστή ως φραγκοκρατία (1192-1489). Ωστόσο ο ίδιος ο Γκι ντε Λουζινιάν δεν έγινε βασιλιάς της Κύπρου επειδή πέθανε δύο μόνο χρόνια αργότερα, το 1194, πριν προλάβει να οργανώσει το νησί σε βασίλειο. Ο Γκι, που το 1180 είχε γίνει κόμης της Γιάφφα και της Ασκαλώνας, είχε στεφτεί βασιλιάς των Ιεροσολύμων το 1186, αλλά έχασε το βασίλειο εκείνο το 1192, οπότε και αγόρασε την Κύπρο. Έτσι, αν και οι απόγονοί του έγιναν βασιλιάδες του νησιού, ο ίδιος πρόλαβε να πάρει μόνο τον τίτλο του κυρίου της Κύπρου. Την Κύπρο οργάνωσε σε βασίλειο ο αδελφός του Αμορί, που επίσημα αναγνωρίστηκε ως τέτοιο το 1197.

Gerard de Ridefort

Ἡ δεύτερη λέρα ἦταν ὁ μαγίστρος τῶν Ναϊτῶν, ὁ Ζεράρ ντέ Ριντεφόρ. Ἄλλο κάθαρμα τοῦτο, δολοφόνος καὶ παλιάνθρωπος μεγάλος, κουμανταδόρος στοὺς Ναϊτες πού ἦτανε ἡ Καμόρα καὶ ἡ Μαύρη Χεὶρ τῆς Σταυροφορίας, δὲν τὸν κώνευε τὸν Ραϋμόνδο ἐπειδὴ τοῦχε θάλει κάποτε χέρι καὶ δὲν τὸν ἄφησε νά φάν τό κάστρο τῆς Μπατρούν. Ὁ Ραϋμόνδος πού τὸν ἤξερε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη πού τὸν εἶχε σπὴν ὑπηρεσία του τί κάθαρμα εἶναι δὲν τοῦδινε καμμιά σημασία. Τώρα ὁμως ὁ Ζεράρ μπῆκε σπὴν καλογερικὴ, ἔγινε μεγάλος μαγίστρος καὶ δὲν ἦτανε καθόλου ἀνθηρὰ τὰ πράματα γιὰ τὸν πρῶν ἀφέντη του γιατί ὁ «Χριστιανός» αὐτός μοναχός, εὐκαιρία γύρευε νά τοῦ βγάλῃ τό μάτι.

Ο εν λόγω ειχε κακο τελος ...

Ἡ ἱστορία μιλάει γιὰ τὴν ἀνωτερότητα καὶ τὴ μεγάλη ψυχὴ τοῦ Σαλαντίν, πού τόν κατατάσσει ἀνάμεσα στοὺς εὐγενέστερους ἀνθρώπους τῶν πολέμων ὅλων τῶν ἐποχῶν. Πῆρε τὸν βασιλιᾶ Γκύ, τὸν ἔβαλε νὰ καθήσῃ δίπλα του, τὸν πλάκωσε στὰ παγωμένα σερμπέτια, πού τὰβλεπε καὶ τοῦ πέφταν τὰ σᾶλια ἔτσι ὅπως θολώσανε ἀπὸ τὸ χιόνι τοῦ Ἑρμῶνα, «πιές ὅσο βαστάει ἡ ψυχὴ σου, ἀρχικορόϊδο μου», τοῦ χαμογέλαγε, ἀλλὰ τὸν Ρενώ τὸν ληστή, πού ἔκλεψε τὴν Κύπρο καὶ γύμνωσε τὰ καραβάνια τῆς Μέκκας, τὸν χτύπησε ὁ ἴδιος μέ τὸ σπαθί του καὶ τὸν ἀποτελειώσανε, σουβλάκια, οἱ ἄλλοι. Τὸν ἄτιμο τὸν Ναῖτη δέν τὸν καθάρισε. Μόνο τὸν ἔρριξε στὰ σίδερα καὶ ἔστελνε τὰ παιδιὰ νὰ τὸν δοῦν μ' ἓνα πενηνταράκι εἰσιτήριο. «Ἐλᾶτε μικροὶ νὰ δῆτε τί παθαίνουνε οἱ καλόγεροι πού ἀφήνουνε τὸν Θεό καὶ κάνουνε τὸν γκιουλέκα».

2059: σ.209 καὶ 217

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Ω ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΑΜΕΣΩΣ νὰ βοηθήσετε τοὺς ἀδελφούς σας που ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ στις χώρες της Ανατολῆς. Ἐνας λαὸς φερμένος ἀπὸ τὴν Περσία, οἱ Τούρκοι, εἰσέβαλε στη χώρα τους. Ἐκλιπαρῶ διώξετε αὐτόν γον καταστροφικὸ λαὸ ἀπὸ τὰ εἰδήμας μας, Νὰ εἰστε στο ἐξῆς «Ἱππότες τοῦ Χριστοῦ». Μ' αὐτὰ τὰ λόγια το 1098 ὁ πάπας Οὐρβανὸς εγκαινιάζει τὴν περιπέτεια τῆς πρώτης Σταυροφορίας. Τον ἐπόμενο χρόνο, ἐπανακαταλαμβάνεται ἡ Ἱερουσαλήμ, μια ευθραυστὴ κατάκτηση που πρέπει νὰ παγιωθεῖ. Το 1118 ὁ Οὐγὸς ντε Παιν, ἓνας ὑπότης ἀπὸ τὴν Καμπανία, καὶ οκτῶ σύντροφοι ἀφιερώνουν τὴ ζωὴ τους στὴν προστασία τῶν προσκυνητῶν τῶν Ἁγίων Τόπων. (ὀρκισμένοι ἀπὸ γον Βαλδουῖνο Β', βασιλιᾶ Γης Ἱερουσαλήμ, στον ναὸ Ἀλ-Ακσά, που κτίστηκε στὴν τοποθεσία τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομώντα, αὐτοὶ οἱ «Φτωχοὶ Ἱππότες τοῦ Χριστοῦ» εξασφαλίζουν τὴν υποστήριξη τοῦ Βερνάρδου τοῦ Κλερβό πρὶν ἡ σύνοδος τῆς Τρουά, το 1128, υιοθετήσῃ τὸν κανόνα γον «Στρατιωτῶν τοῦ Χριστοῦ».

Ἡ φτώχεια τῶν ἱποτῶν καὶ ἡ οικονομικὴ δύναμη τοῦ τάγματος

Ὁ κανόνας τῶν Ναϊτῶν, μιμούμενος γον κιστερκιανὸ κανόνα τοῦ ἁγίου Μπενουά. χαρακτηρίζεται πρὶν ἀπ' ὅλα ἀπὸ μεγάλη αὐστηρότητα: οἱ ἀδελφοί, εὐδιάκριτοι ἀπ' τὴ Λευκὴ τοὺς ἐνδυμασία με τὸν κόκκινον σταυρό, δίνουν τοὺς τρεῖς ὅρκους: τῆς υποταγῆς, τῆς πενίας καὶ τῆς ἀγνότητος. Πρέπει νὰ παρίστανται καθημερινὰ στὴ Λειτουργία, νὰ ντύνονται λιτὰ καὶ νὰ τρώνε ἀνὰ δύο ἀπὸ τὴν ἴδια γαβάθα.

Ἦχοντας ὀρκιστεῖ στὴν υπεράσπιση τῶν προσκυνητῶν καὶ τῶν δρόμων που οδηγούσαν στοὺς Ἁγίους Τοποὺς οἱ Ναῖτες παίρνουν ὅλο καὶ ἐνεργότερο μέρος στις αἱματηρὲς μάχες που φέρνουν ἀντιμέτωπους χριστιανούς καὶ μουσουλμάνους. ΓΙΑ νὰ εκπληρώσουν τὸν νέον τοὺς ρόλο, οἱ στρατιῶτες Μοναχοὶ περιβάλλονται ἀπὸ πολυμελὲς προσωπικὸ: υπαξιωματικούς, υπηρέτες καὶ στρατιωτικὸς ιερεῖς. Ἡ κορυφὴ τοῦ τάγματος, ὁ Μέγας Μάγιστρος συνενικουρεῖται ἀπὸ ἓνα συμβούλιο, Το σῶμα τῶν ἱερέων τοῦ Κανόνα, καὶ ἀπὸ ἀξιωματικούς. Τα προστατευόμενα εἰδήμας, που σύντομα θα βρεθοῦν ὑπὸ τὴ διοίκηση τῶν Ναϊτῶν, διαιροῦνται σε ἐπαρχίες.

Το ἱποτικὸ καὶ θρησκευτικὸ ἰδεώδες τῶν Ναϊτῶν ἐμπνέει τέτοιο σεβασμὸ που το τάγμα πλουτίζει σημαντικά. Οἱ δωρεές ἀφθονοῦν, ἐνὼ πολλοὶ γόννοι ἀπὸ τις καλύτερες οἰκογένειες εγκαταλείπουν τὰ πάντα γΙΑ νὰ ἐνταχθοῦν στις τάξεις τῶν ευλαβικῶν ἱποτῶν. Στὴν ἀρχὴ τοῦ 14ου αἰῶνα, πᾶν ἀπὸ δυο χιλιάδες περιφέρειες εἶναι διασκορπισμένες στα βασιλῆα ἀπὸ τὴν Εὐρώπη ὡς τὴν Παλαιστίνη, συγκροτῶντας ἓνα τεράστιον καὶ ἰσχυρὸ δίκτυον, καθὼς οἱ Ναῖτες γίνονται ἰσχυροὶ τραπεζίτες, με προκλητικὲς περιουσίες.

Ἰσχυροὺς ἀνταγωνιστὲς ἔχουν τοὺς ἐβραίους τοκογλυφοὺς. Ἀλλὰ οἱ ἀναγκὲς ἦταν μεγαλὲ καὶ ἔτσι καὶ οἱ δυο ἐκάναν χρυσεὲ δουλειές ἢ **δουλειές με φουντες.**

Βλ. εἰκονα ἐβραίων δανειστῶν (ξεχωρίζουν ἀπὸ τι γαμψὲς μύτες καὶ τὸ μυτερό σκουφί)

Στις φλόγες της πυράς

Τα μαρτύρια που υπέστησαν από τους Φράγκους στους Αγίους Τόπους είναι προάγγελος του τέλους των Ναϊτών. Μετα την καθοριστική απώλεια της Παλαιστίνης το 1291 δεν έχουν πλέον λόγο ύπαρξης και το τάγμα αφιερώνεται αποκλειστικά στην προάσπιση των οικονομικών του συμφεράντων. Προς μεγάλη δυσαρέσκεια του βασιλιά της Γαλλίας [Φιλίππου του Ωραίου](#) ο οποίος δεν λησμονεί ότι το 1250 οι Ναΐτες δεν έδωσαν τα λύτρα για την απελευθέρωση του παππού του, Αγίου Λουδοβίκου, από τα χέρια των μουσουλμάνων. Ο ηγεμόνας μπορεί να εποφθαλμιά τα χρήματα του τάγματος, διέπεται όμως κι από «ειλικρινή ευλάβεια» και δεν μένει απαθής στις επίμονες φήμες που κυκλοφορούν και λένε τους Ναΐτες αιρετικούς.

Στις 13 Οκτωβρίου του 1307, γύρω στους εκατό αξιωματούχους του τάγματος, ανάμεσά τους κι ο μέγας δάσκαλος Ζακ ντε Μολέ, συλλαμβάνονται. Μετά από βασανιστήρια, όλοι ομολόγησαν άθες και βέβηλες πράξεις, για τις οποίες καταδικάζονται. Ο πάπας Κλήμης Ε' επιχειρεί να μεσολαβήσει υπέρ των Ναϊτών, παρότι πολλοί εξ αυτών πήραν πίσω τους όρκους τους. Όμως ο Φίλιππος ο Ωρραίος εμφανίζεται άκαμπτος. Τριάντα έξι ιππότες πέθαναν από τα βασανιστήρια που υπέστησαν, πενήντα τέσσερις κάηκαν ζωντανόι τον Μάιο του 1310. Ο πάπας, αποφασίζει να διαλύσει το τάγμα το 1312. Με τη σειρά του εκτελέστηκε και ο Ζακ ντε Μολέ, θεωρούμενος αρνησίθρησκος λόγω της καταπάτησης των όρκων του, καηκε κι αυτός στην πυρά στις 18 Μαρτίου 1314. Μαζί του εξαφανίστηκε το ισχυρότερο θρησκευτικό και στρατιωτικό τάγμα που γνώρισε ο Μεσαίωνας.

Σοδομίτες, μωαμεθανοί και εσωτεριστές

Μπαφομέτ

Η δίκη των Ναϊτών δεν είχε άλλο στόχο από το να δυσφημήσει το τάγμα και, προκειμένου να το κατορθώσει, τίποτα δεν θα ήταν απο τελεσματικότερο από τις πιο τρελές κατηγορίες διατυπωμένες στις πιο προκλητικές ομολογίες. Κάποιοι από αυτούς ομολόγησαν πράγματι, μετά από βασανιστήρια, όχι μόνο ότι έφτυσαν πάνω στον σταυρό¹, αλλά και ότι επιδόθηκαν μεταξύ τους σε σοδομία, ότι εδιναν φιλήματα στον πρωκτό² κατά την ενταξή τους στο τάγμα. Κάποιοι επικαλέστηκαν τη λατρεία ενός μυστηριώδους ειδώλου: του Μπαφομέτ, του οποίου η περιγραφή ποικίλλει από μαρτυρία σε μαρτυρία: μια διαβολική φιγούρα, με ανδρόγυνα χαρακτηριστικά, του οποίου το όνομα αποτελεί αλλοίωση του ονόματος το προφήτη Μωάμεθ. Αποτελεί μία διαρκή κατηγορία προς τους Ναΐτες η μεγάλη τους συγγένεια με τους Σαρακηνούς. Είναι αλήθεια ότι τα μουσουλμανικά αρχιτεκτονικά στοιχεία εισήχθησαν από την Ανατολή από τους Σταυροφόρους. Μεταξύ αυτών και τα ανατολίτικα συμβολικά και μυητικά διάκοσμητικά μοτίβα, τα οποία επηρέασαν την ανατυσσόμενη γοθική τέχνη. Από αυτό ήταν ευκολοί οι ιππότες του τάγματος να χαρακτηρισθούν μάγοι και αλχημιστές μυημένοι στα μυστικά της Ανατολής.

- 1) Φανταστική χαλκογραφία ενταξης ναΐτη. Καλείται να πατήσει το σταυρωμένο. Αριστερή εικόνα.
- 2) Αυτός που υποδεχόταν τα νέα μέλη του τάγματος και διενεργούσε τη μύηση, τους φιλούσε στο στόμα, στον αφαλό, στο στομάχι, στους γλουτούς και στη ραχοκοκκαλιά. Ενθαρρυνόταν λοιπόν η ομοφυλοφιλία μεταξύ των μελών.

77 - Κεφ. Τι συνέβη στους Ναΐτες Ιππότες - Ιορδάνης Πούλκουρας

Οι ναύτες στην τεχνη

Καλύμματα κεφαλής

Αλλα μυστικά τάγματα

Οι τεκτονες

Κατά μια εκδοχή είναι διαδοχοι των Ναϊτών.

★ Ο Μότσαρτ

Ο Μότσαρτ έγραψε και το Masonic Funeral Music for Orchestra in C minor, K. 479a477 ([ακούστε το](#)) αλλά και την πολύ γνωστή όπερα σε δύο πράξεις: "Ο Μαγικός Αυλός", KV 620 (Die Zauberflöte) που συντέθηκε το 1791, κατά το τελευταίο έτος ζωής του Μότσαρτ. Ο Μαγικός Αυλός, έργο πλούσιο σε συμβολισμούς, διαπνέεται από τις ιδέες του Διαφωτισμού και του **Τεκτονισμού**, ενσωματώνοντας παράλληλα στοιχεία παραμυθιού. Το λιμπρέτο του Μαγικού Αυλού συνέθεσε Εμμάνουελ Σικανέντερ, παλιός φίλος του Μότσαρτ από την περίοδο που αποτελούσαν και οι δύο μέλη της Βιεννέζικης Τεκτονικής Στοάς της Αγαθοεργίας.

Ο Μότσαρτ συνέθεσε το 1782 τον κανόνα για έξι φωνές «Γλείψε μου τον κώλο» και τον κανόνα για τρεις φωνές «Γλείψε μου τον κώλο όμορφα κι ωραία» (Leck mir den Arsch fein recht schön sauber", Αγγλικά "Lick my ass right well and clean") .^{2069.109}
("Lick my arse nice and clean", K. 233; Και με την αναθεωρημένη αριθμηση : K. 382d)

Αυτή η συνθεση συνδέει τον τέκτονα Μότσαρτ με την κατηγορία που προσήπταν στους Ναϊτες για φιλήματα στον πρωκτό, αν και το κείμενο δεν αναφέρει ρητώς κατι σχετικό.

[Περισσότερα](#)

🎵 [Lick my ass right well and clean](#)

★ Η ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

Αν όλα αυτά ευσταθούν και η σχέση ανάμεσα σε Ναϊτες και Τέκτονες είναι αληθινή, τότε μπορεί κανείς με σιγουριά να πει ότι η προδοσία και η εξόντωση των Ναϊτών ιπποτών από τον Πάπα και το βασιλιά Της Γαλλίας πριν από 700 περίπου χρόνια, έχει ξεπληρωθεί και με το παραπάνω.

Και αυτό γιατί ο Τεκτονισμός, ως η συνέχεια του Ναϊτισμού, υπήρξε αφενός ένας από τους κύριους υποστηρικτές των δημοκρατικών τύπων διακυβέρνησης ενάντια στη μοναρχία και αφετέρου ο έμπνευστης της ορθολογιστικής επιστημονικής μελέτης και έρευνας ενάντια στο δογματισμό της Εκκλησίας.^{731.17}

Άρθρο του Στ. Ελμάζη, ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Πολλοι αγωνιστες και συντλεστες της απελευθέρωσης από τους τουρκους ηταν Τεκτονες. Αναφέρω μερικα γνωστά ονοματα

Αριστοκράτες: Κόμης Διονύσιος Ρωμας, Πριγκιπ Ροδοκανακης, Κόμης Ιωαννης Καποδιστριας, Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, Αλεξανδρος Υψηλάντης, Δημητριος Υψηλάντης, Θεοδωρος Κωλοκοτρωνης, Αθανάσιος Τσακαλωφ, Σκουφάς, Εμμανουηλ

Ξανθος

Ιεραρχες:

Πατριάρχες: Βασίλειος, Φωτίος, Ιωακείμ Γ, Μελέτιος, Γρηγόριος Ε',

μητροπολίτης: Παλαιων Πατρων Γερμανος

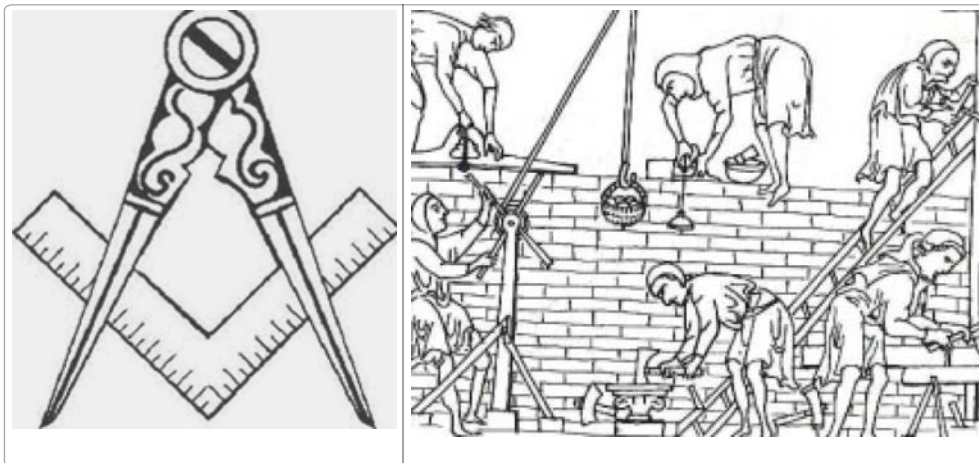
Σχολιο μου : με μασονικη αδελφικη αγαπη και αλληλεγυη ο τεκτων Πατριάρχης Γρηγόριος Ε αφορισε τον επισης αδελφο Τεκτονα Αλεξανδρο Υψηλαντη και συλλήβδην ολους του αγωνιζομενους για την απελευθερωση, τεκτονες και μη. Ο τεκτων Καποδιστριας εκλεισε ολες τις τεκτονικες στοες μολις έγινε Κυβερνήτης.

Το ηθικο διδιαγμα : Πανίσχυρες παγκοσμιες οργανωσεις με αποδεδειγμενη παγκοσμια αλληγγύη δεν μπορεσαν να εμπνευσουν τοσο τους ελληνες οπαδους τους οσο η διεπουσα το ελληνικο πνευμα παροιμια:

Ποιος σου έβγαλε το ματι;-Ο αδελφός μου! -Α! γι' αυτό ειαι έτσι βαθειά βγαλμένο.

Από πού κρατάει η σκούφια τους

Μάλλον όμως η αληθινή προέλευση των τεκτονων είναι από τους Λιθοδόμους. Το ταγμα απλώς εξελιχθηκε από τις μεσαιωνικές συντεχνίες των λιθοδόμων-κτιστών. Για το λογο αυτό παρα πολλα συμβολα που χρησιμοποιουν οι τεκτονες εχουν σχέση μα το χτισιμο και την οικοδομή. Η παλαιότερη γνωστή αναφορά , η πρώτη γραφή του freemasson (Ελευθεροτέκτονας), χρονολογείται από το 1376.

Ετυμολογία της λέξης «τέκτων»

Τέκτων σημαίνει πάντα τον εργαζόμενον τα ξύλα, τον ξυλουργόν, τον λεπτουργόν και τον ναυπηγόν. Ούτω παρ' Όμηρω αναφέρονται «τέκτονες νηών, δοῦρων» καί «τέκτονες άνδρες, οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον και δώμα και αὐλήν» (Ιλ. Ζ. 315), ἐν γένει δέ σημαίνει πάντα ἐργάτην καί δόκιμον τεχνίτην ἐν οιαδήποτε τέχνῃ, ὡς «τέκτων κεραξόος» παρ' Όμήρῳ σημαίνει τον κατασκευάζοντα διάφορα αντικείμενα τέχνης εκ κεράτων, καί παρὰ Πινδάρῳ οἱ ποιηταί καλοῦνται «τέκτονες σοφοί ἐπέων» καί οἱ χορευταί «τέκτονες κώμων».

Τεκταίνομαι δέ κυρίως ἐπὶ ξυλουργοῦ λεγομένη, ἀλλα και ἐπὶ ἄλλων τεχνιτῶν, σημαίνει λεπτῶς και τεχνικῶς κατασκευάζω «νήας» κ.τ.λ. καί κατὰ μεταφοράν επινωῶ, μηχανῶμαι, σχεδιάζω.

Ἡ ρίζα και το ρήμα είναι d.q. (ντέκ) και σημαίνει κόπτω, τεμαχίζω, πελεκίζω, τρίβω, κοιλαίνω, λεπτύνω, λειαίνω, κοπανίζω, καθιστῶ τι λεπτόν, και τρίβων τον σίτον, μεταβάλλω τούτον εις λεπτόν ἄλευρον κτλ. Το οὔσ. ντέκ-του σημαίνει πάσαν λεπτήν εν γένει ἐργασίαν και πάσαν λεπτότητα (finesse) και ἀκρίβειαν της ἐργασίας, του πνεύματος ή του πράγματος. Ντέκ-του (τέκτονες) δέ είναι επίσης οἱ με λεπτήν και ακριβή ἐργασίαν ασχολούμενοι και παράγοντες ἐργα ξυλουργικής ιδιαίτερα τέχνης λεπτά καί με μεγάλην ἀκρίβειαν ἐπεξεργασμένα.

Ένω λοιπόν ούτω τέκτων και τεκταίνομαι, θεωρούμενα ὡς δήθεν παραγόμενα ἐκ του τίκτω, οὔδεμίαν ἐξήγησιν ακριβή της εννοίας θα ήδυναντο να παράσχωσι, θα ήδυναντο δέ το πολύ να σημαίνωσι πάσαν ἐν γένει γέννησιν και παραγωγήν, τουναντίον ως λέξεις Πελασγικάι λαμβανόμεναι, ἀριστα ἐξηγοῦσι την αληθή καί πραγματικὴν εννοιάν των, ἐρμηνευόμεναι ὡς σημαίνουσαι την λεπτήν καί ἐπιμελημένην ἐργασίαν του λεπτουργοῦ, τον τέκτονος καί παντός ἐπιδέξιου ἐν γένει τεχνίτου.

Και τεύχω (ποιῶ, κατασκευάζω) ἐπὶ λεπτῆς κυρίως ἐργασίας ἐλέγετο. Οὔτω παρ' Όμήρῳ : «θῶρηκα, τον "Ἡφαιστος κάμε τευχων» καί «τέκτονος υἱόν... ος χερσίν ἐπίστατο δαΐδαλα πάντα τεύχειν» καί παρὰ Πινδάρῳ «θεός ὁ πάντα τευχών». Ὁ παρακείμενος του τεύχω είναι τέτυγμαί και ὁ ὑπερσυντ. ἐτετύγμην καί τα εκ του τεύχω παράγωγα είναι τυκτός και

τευκτός (κατασκευασθείς), τύκος, έργαλῆϊον προς κατεργασίαν καί λέπτυνσιν των λίθων, ή σφύρα του λιθοξόου καί τυκάνη, το όργανον δι ου' αλωνιζουσι (δουκανη) και σκαλιζουσι (σκαλιστήρι) ή και βωλοκοπούσι (βολώνι)

401.176-78

Φράσεις

Η μυστικότητα των τεκτονων δεν αφήσε καταλοιπα στην ελληνικη παροιμοιογραφια, λαογραφία και στο λαικο λεξιλογιο παρ' όλη την σημαντικη και ενεργό αναμειξη των τεκτονων κατά την Επανάσταση του 1821 (Φιλική εταιρεια). Μια φραση εχω ακουσει μονον: **Αυτοι υποστηριζονται σαν τους μασόνους.**

Ονοματα διασημων μελων

Ο κατάλογος μες τους διασημους ελευθεροτεκτονες ειναι μεγαλος. Μεταξυ των γνωστων προσωποικητων, μπορούμε να συμπεριλάβουμε με σιγουριά τα παρακάτω ονόματα:

Πολιτικοί: Φρειδερίκος Β' ο Μέγας, Τζωρτζ Ουάσινγκτον, Βενιαμίν Φρανκλίνος, Λαφαγέτ, Μιραμπώ, Εδουάρδος Ζ' και Εδουάρδος Η' της Αγγλίας, ο εμίρης Αμτντν ελ Καντέρ, Τζουζέπε Γκαριμπάλντι, Ουίνστον Τσώρτσιλ, Φρονκλίνος Ρούζβελτ, Χάρυ Τρούμαν, Λύντον Τζόνσον, Τζέραλνι Φορντ, Σαλβαδόρ Αλιέντε...

Συγγραφείς και φιλόσοφοι: Σαρλ ντε Μοντεσκιέ, Σοντερλό ντε Λακλό, Καζανόβα, μαρκήσιος ντε Σαντ, Βολταίρος, Γκαίτε, Χέρντερ, Ουόλτερ Σκοτ, Σιανιάλ. Εμίλ Λιτρέ, Στεφάν Μαλαρμέ, Ζυλ Βαλέ, Προυντόν, Όσκαρ Ουάιλντ, Αλεξάντρ Πούσκιν, Μαρκ Τουαίην, Αρθουρ Κόναν Ντόυλ, Κίπλινγκ...

Μουσικοί και καλλιτέχνες: Μότσαρτ, Χάυντν, Μπετόβεν, Λιοτ, Μάγερμπερ, Σιμπέλιους, Ντιουκ Έλινγκτον, Λούις Άρμστρονγκ, ο γλύπτης Μπαρτολντί, Σαγκάλ...

Σοφοί: οι αδελφοί νιέ Μονγκολφιέ, Γκιγιωτέν, Φλέμινγκ, Μακ Ανταμ...

Επιχειρηματίες: Φορντ, Κράισλερ, Σιτροέν...

J. F. SIGNIER - ΟΙ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ - Εκδ. Ηλεκτρα

Οι Ιωαννίτες Ιππότες

Γνωστοί και ως **Knights Hospitaller**, ή Οσπιτάλαιοι (**Hospitallers**) , **Order of Hospitallers**, ή ιππότες του Ταγματος του Αγίου Ιωάννου της Ιερουσαλήμ ή της Ρόδου ή της Μάλτας. Πολυώνυμοι όπως ολοι ο μεγάλοι απατεώνες.

Εν Ελλάδι γνωστοι ως **κομπογιαννίτες** (Ιωαννίτες). Δεν εχουν σχέση με τα Γιάνενα της Ηπείρου και ας λέει ο,τι θελει ο Καθ. Μπαμπινιώτης.

Διαβασε το λημμα [κομβος](#) (ΚΑΡΑΒΙ)

Φαινεται ότι μαλιστα Ιωαννιτες και Ναΐτες δεν τα πηγαιναν και πολύ καλά. Όταν ο καβγάς είναι για το παπλωμα (διαβαζε "λεηλασία") οι εν Χριστω Αδελφοι τρωγωνται σαν τα σκυλια.

Συνεχιζουμε με τον Ν. Τσιφόρο:

... Άντι λοιπόν ν' άπαντήσουνε. στείλανε προσκλήσεις. «Λαμβάνομεν την τιμήν νά παρακαλέσωμεν υμάς όπως εύαρεστουμενοι τιμήσετε τήν στέψιν της βασιλίσσης Σίβυλλας, τελεσθησομένην έν Ιερουσαλήμ», τέτοια. Καί γιά νά μήν μπούνε μέσα οι καλεσμένοι που δέν τό θέλανε κλείσανε καί τις πύλες της Ιερουσαλήμ. Απ' όξω οι λεβέντες, από μέσα οι άλλοι λεβέντες, ό μαγίστρος του άλλου Τάγματος, των

Ἰωαννιτῶν, πού δέν χωνευότανε μέ τούς Ναῖτες, νά μήν δίνει τά κλειδιά νά πάρουνε τά βασιλικά οὐμβόλα: ἀρτσιμπούρτζι καί λουλάς ἡ κατάσταση! Κι' ὁ Ἡράκλειτος ὁ πατριάρχης νά κατεβάξῃ Χριστούς καί Παναγίες, «ἡ μάς δίνεις τά κλειδιά ἡ γινόμαστε σάν τά σαντεκλέρια» τέλος πάντων, ζόρικα καί ὀπερέττα τά πράγματα, μπαλντισε ὁ Ἰωαννίτης, τούς τά πέταξε τά κλειδιά ἀπό τό παράθυρο, «αντε, πάρτε τα, θρέ θεοκερατάδες καί ο,τι γίνει τό κρίμα στό λαιμό σας».

2059: σ., 211

Οι καθαροί

Καθαροί ἦταν τὸ ὄνομα πού δόθηκε σὲ μιὰ θρησκευτικὴ σέκτα με χριστιανικὲς ρίζες, ἡ ὁποία βασιζόταν σὲ στοιχεῖα πού προέρχονταν ἀπὸ τὸν Γνωστικισμὸ. Εμφανίστηκαν ἀρχικὰ σὲ μιὰ περιοχὴ τῆς νοτιοανατολικῆς Γαλλίας κοντὰ στὴν Τουλούζ καὶ εικάζεται ὅτι ἦταν φυσικὴ συνέχεια τῶν Παυλικιανῶν τῆς Ἀρμενίας καὶ τῶν Βογόμιλων τῆς Βουλγαρίας, ὅπως ἐπίσης φαίνεται ὅτι ἐπηρεάστηκαν καὶ ἀπὸ τὸν Μανιχαϊσμὸ.

Οἱ Καθαροὶ «καθαρίζονται» με τὸ καθαρτήριον πυρ ὡς αἰρετικοὶ καὶ ἀντιφρονούντες. Δομινικανοὶ καλόγεροὶ σὲ πρωτὸ πλάνο ἐπικαλοῦνται τὴν χάριν καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ.

Ετυμολογία:

Ναῖτες

Δηλαδή Ἱππότες τοῦ Ναοῦ (ἡ τοῦ Τέμπλου), ἢ, ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖ ὁ μεσαιωνικὸς Κύπριος χρονογράφος Λεόντιος Μαχαιράς, **Τεμπλιώτες**, καὶ οἱ Ἀγγλοὶ **Templars, env oi G;alloi**

τέμπλον

Τὸ τεμπλον ἐπεξησε στὴν ὀρθόδοξη θρησκευτικὴ ορολογία ὡς τὸ εἰκονοστάσιο τῶν ὀρθοδόξων χριστιανικῶν ναῶν. Χώριζε τὸν κυρίως ναὸ ἀπὸ τὸ [ἱερο Βῆμα](#).

Απὸ τὸ λατινικὸ templum <αρχ ἑλλ ρῆμα τέμνω > **τέμενος**

τέμενος

σήμαινε το **ξεχωρισμένο** εδαφος που έχει αφιερωθῇ ως διαμονή βασιλεως ἡ θεου.

οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ, (478-79)
ὃ τι βουλόμεναί ποτε τὴν Κραναὴν (480)
κατέλαβον, ἐφ' ὃ τι τε μεγάλ' ὀπτετρον ἄβατον
ἀκρόπολιν, ἱερὸν τέμενος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ - ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ 482

Αν και τεμενος στην αρχαιοτητα σημαινε ναος [ενν. ιερων τεμενος] σημερα χρησιμοποιειται για να δηλωσει μουσουλμανικο ναο, το τζαμί ([Ελ 2](#)).

Εικόνες

1. Τεμπλον

2. Το τεμενος του Αλ- Ακσά

3. The Scottish Rite of Freemasonry's House of the Temple

at 1733 16th Street, NW C.

4. Το καστρο των Ναιτών στο Παρισι

5. Ο Hughes de Payns, ιδρυτής του Ταγματος και ταγματάρχης († 1136)

6. ΧΑΡΗΣ

Χάρτης της παράκτιας ζώνης που κατακτήθηκε από τους σταυροφόρους κατά την Πρώτη Σταυροφορία και αργότερα, και η γύρω περιοχή. Οι σημαντικότερες πόλεις εμφανίζονται, με μια επιλογή σημαντικών στρατοπέδων Ναιτων και πεδίων μάχης.

7. το

Αναφορές

Ναΐτες -Τραπεζίτες

Τα πρώτα σιγμάδια, ότι οι Ναΐτες Ιππότες θα γίνονταν «οι τραπεζίτες της Ευρώπης», φάνηκαν άπο την Δευτερη Σταυροφορία. Βλ. ΣΣ.

Οι στρατιωτικές εκστρατείες είναι πάντα ακριβές και δεν είναι ασυνήθιστο οι αρχηγοι τους να ξεμένουν από χρήματα. Ο Λουδοβίκος Ζ' (1120-1180) χρειαζονταν χρηματοδότηση προκειμένου να συνεχίσει την εκστρατεία του.

Ετσι, οι Ναΐτες του έδωσαν δάνειο το οποίο θα εξοφλούσε όταν επέστρεφε στη Γαλλία.

Το ίδιο έγινε και με τον Φίλιππο τον ωραίο (βλ. [Οραίες ρυθμίσεις χρέους](#)) που όμως όχι μόνο δεν το εξοφλησε αλλά καταφερε να το κουρέψει σύρριζα (100%) καίοντας όλους τους Ναΐτες.

Επαληθευεται η παροιμία :

Ο που δουλεύει βασιλιά πρέπει το νου του να 'χει

Όχι το νοῦ του βασιλιά παρά τον εδικό του.

ΣΣ το αστείο είναι ότι ο κανονισμός του Τάγματος απαγόρευε στα μέλη του να φορούν πλεκτούς θώρακες ή πανοπλίες, ή σπιρούνια, από χρυσό ή ασήμι και τους απαγορεύονταν το κυνήγι ει τε με τόξο ειτε με γεράκια. Ανεξάρτητοι οι Ναΐτες ήταν οι **φτωχοί στρατιώτες του Χριστού** που ανήκαν όμως σε **ένα πάμπλουτο τάγμα**, γιατί τσέπωναν τα αντίστοιχα τιμαλφή από τους σκοτωμένους και τραυματίες και αυτά κατέληγαν στα ταμεία του τάγματος. Το ταγμα λοιπον ηταν ο τραπεζίτης και όχι οι μεμονωμενοι Ναΐτες .

Οι υποψήφιοι περναγαν από σκληρη δοκιμασία πριν να γίνουν αποδεκτοι στο Ταγμα. Η παραβίαση των κανόνων σημαίνει τιμωρία μαστιγωσης, προσωρινό χωρισμό του δράστη από τους αδελφούς του, και άλλες κυρώσεις.

Το Ιερο Βήμα

Το ιερό Βήμα καταλαμβάνει το ανατολικό άκρο του ναού. Ονομάζεται έτσι διότι βρίσκεται υψηλότερα από τον υπόλοιπο ναό, κατ'επίδραση των ρωμαϊκών βασιλικών, οι οποίες ήταν υπερυψωμένες στο σημείο αυτό, από όπου ομιλούσαν οι ρήτορες των δικαστηρίων. Θεωρείται χώρος ιερός, επειδή εκεί τελούνται τα ιερά μυστήρια, με κορυφαίο το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Επιτρέπεται η είσοδος μόνο των κληρικών και γι'αυτό ονομάζονταν **άδυτον** και **άβατον**. Τα τεκταινόμενα εντός του ιερού βήματος είναι απρόσιτα στο λαό γιατί την θεα εμποδίζει το τέμπλο. Στους βυζαντινούς χρόνους, στον μόνο λαϊκό, στον οποίο επιτρέπονταν η είσοδος ήταν ο αυτοκράτορας, διότι θεωρούνταν ιερό πρόσωπο.

bachelor

"νεαρος" επίσης "νεαρος ιππότης, ασκουμενος στα οπλα (novice in arms)," από το αρχαιο Γαλλικο **bachelor** (11ος αι) "εκπαιδευομενος, νεοσυλλεκτος ιππότης, bachelor, νεαρος ακόλουθος, μαθητευομενος ιπποτης", ισως από το μεσαιωνικο λατινικο **baccalarius** ή **bacularis** από το λατινικό **baculum** "βακουλον, βακτρον, βακτηρια, μπαστούνι" γιατι η ιπποτικη προγυμναση γινονταν με μπαστούνια, ραβδία και όχι με ξίφη (βλ. Εικ). Η έννοια εξελιχθηκε από "μαγκουροφόρος" σε "εκπαιδευόμενος ιππότης" και τελικα σε "νέος ανύμφευτος ανδρας" από τις αρχες του 14ου αιώνα. Ο ορος "Bachelor party" ως προγαμιαίο γλεντι με τους φίλους του νυμφίου ξεκινησε το 1882.

Λατινικό **baculum**

bācūlus, i, m., AUS. 53, 1, et
bācūlum, i, n. Ov. M. 15, 655,
(βάκτρον), ¶ 1 bâton : Cic. Verr. 5,
142; PLIN. 30, 129 ¶ 2 sceptre :
FLOR. 3, 19, 10; CURT. 9, 1, 30
¶ 3 usages divers : [bâton d'au-
gure] LIV. 1, 18, 7; [des philo-
sophes cyniques] MART. 4, 53;
[des aveugles] HIER. Ep. 60, 10;
[fig. = soutien] VULG.

Gaffiot - Dictionnaire Gaffiot latin-français (1934) p.204

Baculum ήταν η δικανική βακτηρία των Ρωμαίων.

Imbecillus ο αδύναμος, ο ασταθής, ο εύθραυστος, ο άνευ βακτηρίας.

Weak (*imbecillus*), as if the term were 'without a walking-
stick (*baculum*),' fragile and unsteady.

Isidorus (Hispalensis) -Etymologiae σ.221

Bacculo et annulo δια της ραβδου και του δακτυλιου. Επιρρηματικη φράση που δήλωνε επισκοπική ενεργεια. Η ραβδος (ποιμαντορικη ράβδος) και το δακτυλιδι ήταν τα εμβληματα του Ρωμαιοκαθολικού επισκόπου.

Bacculus nunciatorius κηρύκειον σκήπτρον (bâton d' augure). Το κτυπουσαν επι του εδαφους για να γινει ησυχία και μετα εκαναν καποια αγγελια. Πχ. Εγερθητε! ο εντιμοτατος δεινα προεδρος!.

esquire

Από τα τέλη του 14ου αι., από το μsn γαλλικο esquier κυριολεκτικά "ασπιδοφόρος", κουβαλητης της ασπιδας του ιπποτη από το μsn Λατ. scutarius "ασπιδοφορος" (στα κασικά λατινικα ασπιδοποιός), από το scutum "ασπίς".

Αρχικά ηταν φεουδαρχικός βαθμός υποδεεστερος ου ιππότη, η εννοια διευρυνθηκε 16 αι. σε γενικό τίτλο ευγένειας ή σεβασμού για τους μορφωμένους, ιδιαίτερα στις ΗΠΑ, για τους δικηγόρους.

★ ΓΙΑΤΙ Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ 13 ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΓΡΟΥΣΟΥΖΙΚΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ;

Σε όλο το δυτικό κόσμο θεωρείται γρουσουζιά όταν η 13η ημέρα του μήνα τυχαίνει να είναι Παρασκευή. Στο εξωτερικό έχουν εφεύρει και επιστημονικό όρο που αναφέρεται στη φοβία της Παρασκευής και 13 — ο όρος βγαίνει από την ελληνική γλώσσα και ονομάζεται παρασκευηδεκατρίαφοβία (στα αγγλικά paraskevidekatriaphobia).

Υπάρχουν πολλές εξηγήσεις για την προκατάληψη.

Για παράδειγμα, ήταν Παρασκευή και 13 του 1307 όταν ο **μέγας αρχηγός των Ιπποτών του Ναού Ζακ ντε Μολαί**³ και άλλοι πρεσβύτεροι ιππότες συνελήφθησαν από τα τάγματα του βασιλιά της Γαλλίας και βασανίστηκαν μέχρι θανάτου.

Στη Σκανδιναβία πιστεύουν ότι όταν οι 12 θεοί είχαν το δείπνο τους, ένας 13ος σατανικός θεός με το όνομα Λόκι (Loki) κάθισε να φάει μαζί τους και σαν αποτέλεσμα έπεσε μεγάλη δυστυχία στη γη.

Άλλη μια πηγή της προκατάληψης έχει ρίζες στο Χριστιανισμό, κακός Ιούδας ήταν ο 13ος που κάθισε στο τραπέζι για το Μυστικό Δείπνο και ως γνωστόν ο Χριστός σταυρώθηκε Παρασκευή.

ΙΟΥΔΑΣ: ΕΧΑΣΑ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΑΡΓΥΡΙΑ! ΚΑΙ ΕΙΧΑ ΚΑΤΑ ΝΟΥ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΩ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ!
ΑΝΤΕ ΝΑ ΔΩ ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΩ ΤΑ ΛΕΦΤΑ! Περισσότερα στο λ. λακίς

Copyright 2013 - Aris Stougiannidis

Πέρα από τις ρίζες της προκατάληψης, το γεγονός που εκπλήσσει είναι ότι υπάρχουν πραγματικά στοιχεία που υποστηρίζουν ότι η μέρα είναι γρουσουζίκη για αρκετό κόσμο. Για παράδειγμα, ο αριθμός των αυτοκινητικών δυστυχημάτων αυξάνεται κάθε Παρασκευή και 13.
2140.99

Υποσημειώσεις

Τα σημεία που παραπέμπει στην υποσημείωση έχει ένα αριθμό μέσα σε παρενθesis με μορφή εκθέτη^[4]. Ένα κλικ σας φέρνει στην υποσημείωση. Κάθε υποσημείωση έχει ένα σύνδεσμο επιστροφής.

1

Οι δέκα κυριώτερες κατηγορίες, από 127 συνολικως, που προσήψαν κατά των Ναιτών

1. Ότι κατά τη διάρκεια της τελετής υποδοχής, ή αμέσως μετά, ο νέος αδελφός έπρεπε να αρνηθεί το Χριστό και να φτύσει πάνω στον σταυρό, μετά την εντολή των αρχηγών τους.
2. αντάλλασσαν άσεμνα φιλιά κατά την υποδοχή τους στο Τάγμα.
3. Ότι στις δεξιώσεις και συναντήσεις που πραγματοποιούντουσαν μυστικά τη νύχτα, και έπρεπε να ορκιστούν ότι ποτέ δεν θα αφήσουν το Τάγμα.
4. Ότι έπρεπε να ορκιστεί ότι ποτέ δεν θα αποκαλύψει τι ειπώθηκε στη συνάντησή τους.
5. Ότι λάτρευαν μια γάτα.
6. Ότι δεν πιστεύουν στη Λειτουργία ή σε άλλα μυστήρια της Εκκλησίας και οι ιερείς τους δεν μιλούν τα λόγια του καθαγιασμού της Λειτουργίας ή αφιερώνω τους κτιτορες του ναου.
7. Ότι οι λαϊκοί, όπως ο Μάγιστρος ή Ταξιάρχης του Τάγματος μπορούσε να τους απαλλάξει από τις αμαρτίες τους, και όχι οι χειροτονημένοι ιερείς.
8. Ότι ασκείται κατ'εθίμον ο σοδομισμός.
9. Ότι λάτρευαν ένα είδωλο, μια γενειοφόρο ανδρική κεφαλή, και είπε ότι η κεφαλή αυτή είχε μεγάλες δυνάμεις. Κάθε ένας από αυτούς φορούσε γύρω από τη μέση τους ένα κορδόνι που είχε τυλιχτεί σ' αυτό το κεφάλι.
10. Ότι χρησιμοποίησαν παράνομα μέσα για να αποκτήσουν περιουσία και πλούτο, και ότι καταχράστηκαν των υποχρεώσεών τους για φιλανθρωπία και φιλοξενία.

Βιβλιογραφία

[Historical anecdotes of heraldry and chivalry](#)

[Illustrations of ancient state and chivalry](#)

[Tales of Superstition and Chivalry](#)

[The Age of Chivalry](#)

[The history of the Knights Templars, the Temple church, and the Temple](#) : Charles Greenstreet Addison

[The history of chivalry and the crusades](#)
[The Prose Works of Sir Walter Scott](#)
[Ιππότες του τάγματος του Ναού \(Ναΐτες\)](#)

77

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ
ΤΑ 20 ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΑΡΧΕΤΥΠΟ
2009

200

Συγγραφέας: ROBERT AMBELAIN
Τίτλος: ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΙΗΣΟΥΣ Ή ΤΟ ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΝΑΙΤΩΝ
Εκδότης: ΔΙΒΡΗΣ

401

Τίτλος: ΠΕΛΑΣΓΟΙ
Συγγραφέας: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
Εκδότης: ΚΑΚΤΟΣ
Έτος: 1997
57: Η ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ: ΓΚΕΡΒΑΖΟ : ΕΝΑΛΙΟΣ : 2003
63: ΝΑΙΤΕΣ: ΦΙΛΙΠΣ : ΑΡΧΕΤΥΠΟ : 2004
65: ΟΙ ΝΑΙΤΕΣ ΙΠΠΟΤΕΣ: ΡΗΝΤ : ΕΝΑΛΙΟΣ : 1999
74: ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ: ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ : ΑΡΧΕΤΥΠΟ : 2005

326 Crusader Castles of the Teutonic Knights
416 The history of chivalry
534 A display of heraldry
536 A practical manual of heraldry and of heraldic illumination
731 Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ: ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ: FORBIDDEN HISTORY
Ιορδανης Πούκλourας - ΝΑΪΤΕΣ ΙΠΠΟΤΕΣ - ββΗ Ιστορία και οι προεκτάσεις της δράσης της πιο
διασημής Μυητικής Αδελφότητας.
9020 Knights of Teutonic Order and Chivalry
9105 The elements of _heraldry
9111 An introduction to heraldry
9223 Encyclopaedia of heraldry

220: Η ΙΠΠΟΣΥΝΗ: Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ : ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΑΓΜΑ ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ : 1970
284: ΙΠΠΟΤΕΣ: Κ. ΓΚΡΑΒΕ : ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ : 1997
421: ΙΒΑΝΟΗΣ: Γ. ΣΚΟΤ : ΝΕΣΤΟΡΑΣ : 1880
456: ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ: ΝΤ. ΜΠΑΡΕΤ : ΣΚΑΙ : 2009
699: ΙΠΠΟΤΕΣ ΟΙ ΣΙΔΗΡΟΦΡΑΚΤΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΔΥΣΗΣ - Δ. ΜΠΕΛΕΖΟΣ

724

Τίτλος: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΩΝ
Συγγραφέας: FR. WITTEMANS
Εκδότης: ΥΔΡΟΧΟΪΚΗ ΕΠΟΧΗ
Έτος:

731

Τίτλος: Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Συγγραφέας: ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ
Εκδότης: FORBIDDEN HISTORY
Έτος: ΑΓΝΩΣΤΟ

1050

Τίτλος: ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ - Κεφάλαιο: ΟΙ ΙΠΠΟΤΕΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΚΑΙ Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Συγγραφέας: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΛΜΑΖΗΣ
Εκδότης: FORBIDDEN HISTORY
Έτος: ΑΓΝΩΣΤΟ

2004

Τίτλος: ΟΙ ΙΠΠΟΤΕΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ
Συγγραφέας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΕΛΕΖΟΣ
Εκδότης: ΓΝΩΜΩΝ
Έτος: 2011

2030

Τίτλος: Η ΛΑΤΙΝΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Συγγραφέας: Δ. ΜΠΕΖΟΣ
Εκδότης: ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
Έτος: 2004

2059

Τίτλος: ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΕΣ
Συγγραφέας: ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΦΟΡΟΣ
Εκδότης: ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ
Έτος: 1964

2060

Τίτλος: ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
Συγγραφέας: ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ
Εκδότης: ΑΡΧΕΤΥΠΟ - ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
Έτος: 2013

2069

Τίτλος: ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΧΡΗΣΤΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ
Συγγραφέας: ΛΙΖΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Εκδότης: ΑΧΡΗΣΤΗ ΓΝΩΣΗ
Έτος: 2008

2140

Συγγραφέας: ANDREW THOMPSON
Τίτλος: ΓΙΑΤΙ;
Εκδότης: INTROBOOKS
Έτος: 2005

9563

Τίτλος: ΟΙ ΚΑΤΑΛΑΝΟΙ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΟΙΣ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΤΙΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Συγγραφέας: ΕΠΑΜ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ
Εκδότης: Κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Έτος: 1869

731

Συγγραφέας: ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ
Τίτλος: Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Εκδότης: FORBIDDEN HISTORY
Έτος: ΑΓΝΩΣΤΟ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΥΛΚΟΥΡΑΣ- ΝΑΙΤΕΣ ΙΠΠΟΤΕΣ

9605

Συγγραφέας: Régine Pernoud
Τίτλος: Ι ΤΕΜΠΛΑΡΙ
Εκδότης: effedieffe
Έτος:

9137_Historical_sketch_of_templars

Μυθιστόρημα

- ο [Jan Guillou - The Templar Knight: Book Two of the Crusades Trilogy](#)

Αρθρα

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Η μεχρι σημερα εντελως Αγνωστη Εκκλησία των Ναϊτών - Ποιο μυστικό του Ιησού κρύβει;
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ MYSTERY ΤΕΥΧ. 70 ΑΠΡ 2011 σελ. 58-62

ΝΑΪΤΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΔΙΣΜΟΣ - Μια απαγορευμένη σχέση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΥΛΚΟΥΡΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΑΒΑΤΟΝ" ΤΕΧΟΣ 97 ΜΑΪΟΣ 2010

Σύνδεσμοι

[Ordre du Temple](#)

[Vie quotidienne des Templiers](#)

[Knights Templar](#)

from <[Medieval-spell](#)>

28/12/2013

ΑΣ3 Βυζαντινό Λεξικό - Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis

